

phenomenon made it possible to describe the mechanism of the functioning of irony in the British political media discourse. Irony can be realized by means of all linguistic levels, provided they are used in contexts that have a semantic ambiguity. The stylistic devices of creating ironic sense in the British political media discourse are mainly metaphors, paraphrases, paradoxes, bringing to the point of absurdity. A significant feature of modern political discourse is the irony of the allusion and quotation types. Different quotations, allusions, reminiscences, which are peculiar "texts in the text", expand the intertextual framework of a political article and function as mechanisms for the realization of irony. In the British political media discourse the intensity of ironic mock can be different: its degree varies from mild, friendly and benevolent to evil, caustic, sarcastic. The degree of ridicule depends on the emotional intensity of the criticism that the irony conveys.

Key words: political discourse, postmodern multimedia picture of the world, irony, ironic sense, stylistic devices.

УДК 81'33:811.161.2

Тетяна Лісна

РОЛЬ ЛІНГВІСТИЧНИХ КОРПУСІВ У СТВОРЕННІ НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КУРСУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

У статті окреслено проблематику розвитку та дослідження викладання дисципліни українська мова як іноземна. При цьому наголошено, що методика викладання української мови як іноземної на цьому етапі є мало дослідженою галуззю. Оволодіння іноземцями українською мовою сьогодні стає більш актуальним, що пов'язують з інтеграцією України до світової спільноти і змінами суспільної свідомості. Мета представленого наукового дослідження – проаналізувати досвід, набутий у сфері добору навчальних матеріалів для викладання української мови як іноземної. Об'єктом наукової розвідки є проблема вибору ефективних методів навчання та інноваційних підходів до формування матеріалів для викладання української мови як іноземної. Методика викладання української мови як наука досліджує процес навчання української мови, розкриває закономірності засвоєння різних сторін мови, визначає й мотивує засоби передачі знань студентам, прагне віднайти шляхи найбільш результативного навчання. У представленій праці викладено коротку історію розвитку наукових досліджень в окресленій галузі. Особливо наголошено на значенні правильного добору посібників та підручників, матеріали яких максимально забезпечили б досягнення мети навчального процесу курсу українська мова як іноземна. Надзвичайно важливим є розуміння взаємопов'язаності мови й певних виявів національної культури (деталі поведінки, етикет, жести, дотримання відомих обрядів, звичаїв), що засвідчують належність людини до відповідного етносу. Зазначено, що для досягнення цієї мети доцільним є скористатись даними лінгвістичних корпусів української мови. Використання для формування матеріалів із курсу українська мова як іноземна даних лінгвістичних корпусів та частотних словників української мови є на сьогодні ще мало дослідженим напрямом лінгвістики. Корпусний підхід дає можливість найбільш ефективно розглядати мінливість мовної системи в аспекті соціальних, історичних і географічних варіацій. Відзначено, що з огляду на вказані вище аспекти продовження досліджень щодо використання матеріалів корпусів української мови в створенні навчальних матеріалів курсу української мови як іноземної є на сьогодні актуальним завданням у галузі лінгвістичних наукових розробок.

Ключові слова: українська мова як іноземна, корпусна лінгвістика, навчальні матеріали, методика навчання мови, текст.

Постановка наукової проблеми та її значення. Динамічна зміна становища України в геополітичному просторі Європи та курс на європейську інтеграцію української держави, а також інтерес до розвитку економіки України з боку потужних інвестиційних компаній зумовив істотне зростання у Європі попиту на фахівців зі знанням української мови. Оволодіння іноземцями українською мовою сьогодні стає більш актуальним, що пов'язують з інтеграцією України до світової спільноти і змінами суспільної свідомості. Сьогодні Україна все ширше відкриває простори для іноземних громадян для пізнання і вивчення ними її культури, історії, літератури і мови.

Актуальність цього дослідження зумовлена тим, що методика викладання української мови як іноземної є порівняно новою, мало дослідженою галуззю. Так само недостатньо дослідженою темою є можливість використання корпусів української мови для укладання матеріалів викладання української мови як іноземної.

Мета статті – проаналізувати досвід, набутий у сфері добору навчальних матеріалів для викладання української мови як іноземної.

Об'єктом дослідження, є проблема вибору ефективних методів навчання та інноваційних підходів до формування матеріалів для викладання української мови як іноземної. Предмет аналізу цієї роботи – використання матеріалів лінгвістичних корпусів української мови для створення навчальних матеріалів, які максимально ефективно забезпечили б викладання української мови як іноземної.

Проводячи аналогію з твердженням про те, що поняття німецька мова як іноземна це значно більше ніж германістика, можна зазначити, що курс українська мова як іноземна має охоплювати значно більше ніж українознавство.

Це «більше» полягає насамперед у ролі курсу української мови як іноземної як сполучної ланки для поєднання поглядів на українську мову і культуру з внутрішньої української та зовнішньої закордонної перспективи, як зв'язок між вітчизняними та іноземними українцями з важливим акцентом на інтерпретацію цих завдань і перспектив у процесі навчання та вивчення мови.

У сучасній Європі, з її різноманітністю мов і культур, ці взаємозв'язки і інтерпретації мають свою особливу цінність. Тема української мови як іноземної має певний особливо відповідальний аспект: на відміну від Німеччини, наприклад, сама Україна є багатомовною країною, тобто мовна ситуація тут набагато складніша. Проте надзвичайно важливим завданням курсу української мови як іноземної є зміцнення української мови в її специфічній мовній ситуації як важливого фактора формування національної української ідентичності і в самій Україні, і за кордоном.

Особливо вагомим є з огляду на це аспект медіації, особливо для іноземних фахівців, які вивчають цю проблему, зокрема представників української діаспори: їхня зовнішня перспектива обов'язково потребує її протизваги – власної точки зору представників вітчизняних шкіл, які працюють над дослідженням та практичними розробками теми викладання української мови як іноземної, з їхнім поглядом на роль української культури та мови зсередини. Одночасно дослідження в означеній галузі можуть зробити надзвичайно важливий внесок у презентацію та позиціонування України в Європі в загальноєвропейському контексті.

Методи та методики дослідження. Методика викладання української мови як наука досліджує процес навчання української мови, розкриває закономірності засвоєння різних сторін мови, визначає й мотивує засоби передачі знань студентам, прагне віднайти шляхи найбільш результативного навчання. О. Туркевич, аналізуючи, власне, методику викладання як окрему педагогічну дисципліну виокремлює чотири етапи її формування: «існування методики викладання іноземної мови в межах педагогіки, розвиток методики викладання іноземної мови як окремої науки, активне функціонування методики викладання мови як іноземної, зародження методики викладання української мови як іноземної» [8, с.140]. Дослідження у сфері викладання української мови як іноземної відображені в наукових розвідках Л. Бей, О. Тростинської [2], Г. Онкович [6] та Л. Паламар [7]. Л. Бей та О. Тростинська в дослідженні «Проблеми викладання української мови різним категоріям іноземних студентів» зазначають, що «під час вивчення української мови як іноземної варто враховувати не лише психолого-педагогічні та соціально-педагогічні підходи, але й спеціалізацію та етапи навчання, комунікативні потреби, наявні базові знання» [2, с.43]. Одним із головних принципів методичної роботи в комплексі та перспективним для подальших досліджень є перенесення акценту з інформаційного навчання на методологічне, зокрема на оволодіння методами комунікативної діяльності, на розвиток у тих, хто вивчає мову, здатності до набуття нових знань та їх узагальнення й приведення до чіткої системи.

Результати та дискусії. Першими ґрунтовними дослідженнями, важливими для розвитку методики викладання української мови як іноземної, стали докторські дисертації Г. Онкович [6] та Л. Паламар [7]. Л. Паламар у своєму дослідженні виокремлює три етапи навчання української мови як іноземної: початковий (2-3 місяці, мета – навчити розуміти на слух

повільне мовлення на основі обмеженого мовного матеріалу, читати короткі навчальні тексти, розмовляти на навчально-побутові теми); середній (4-5 місяців, мета – навчити розуміти на слух тексти на навчально-побутові теми, читати адаптовану літературу, наукові, публіцистичні, газетні тексти, розмовляти на навчально-побутові теми, ознайомити студентів з основними структурними типами стилів української мови); основний (високий) – протягом навчання на основних факультетах вишів за обраним фахом (4-5 років, мета – розвиток і вдосконалення умінь та навичок, сформованих на попередніх етапах) [7].

На кожному етапі важливо правильно підбирати посібники та підручники, матеріали яких максимально забезпечили б досягнення мети навчального процесу курсу.

Надзвичайно важливим є розуміння взаємопов'язаності мови й певних виявів національної культури (деталі поведінки, етикет, жести, дотримання відомих обрядів, звичаїв), що засвідчують належність людини до відповідного етносу. Мова накопичує та зберігає історичний досвід народу, стає віддзеркаленням його внутрішнього світу, неповторності світосприйняття. Процес вивчення української мови невіддільний від ознайомлення з культурним середовищем України, оскільки мова, наче ретранслятор передає надбання національної культури від покоління до покоління, представникам інших етнічних соціумів. Використання у процесі викладання української мови як іноземної матеріалів із лінгвокраїнознавства допомагає іноземцям, які її вивчають, адаптуватися до нового мовно-культурного середовища. Особливо важливим під час вибору навчальних матеріалів для викладання мови як іноземної є врахування необхідності навчання мовленнєвих структур у тій формі, у якій вони актуально функціонують у мовленні на сучасному етапі розвитку мови. Основним засобом подання інформації під час навчання іноземної мови є текст. Тексти обираються на основі комунікативних потреб тих, хто вивчає мову, їхніх пізнавальних інтересів і мовленнєвих завдань навчання. Текст розглядають як одну з основних форм комунікації, яка є механізмом становлення мовця як соціальної особистості. Українська мова для іноземців є одним із найскладніших предметів, причому труднощі викликає вербальне вираження змісту предмета, наприклад переказ тексту, насиченого порівняннями, метафорами, образними висловами. З огляду на це, надзвичайно важливим є зокрема добір навчальних матеріалів курсу, які дали б змогу іноземцям адаптуватись в умовах україномовного середовища. Варто зазначити, що для досягнення цієї мети доцільним є скористатись даними лінгвістичних корпусів української мови. Використання для формування матеріалів з курсу українська мова як іноземна даних лінгвістичних корпусів української мови є на сьогодні ще мало дослідженим напрямом лінгвістики. Проте дуже важливим для досягнення комунікативної адаптації в мовленнєвому середовищі є навчати в процесі викладання іноземної мови мовленнєвих структур, які найчастіше вживаються. Саме тут можуть бути ефективно застосовані результати досліджень корпусної лінгвістики. Корпусна лінгвістика є показовим прикладом залежності темпів розвитку галузі мовознавства від інших наук. Концептуальні основи корпусної лінгвістики як напряму прикладної лінгвістики були започатковані у 60-х рр. минулого століття у США і деяких західноєвропейських країнах, проте її бурхливий і особливо успішний розвиток залежав і визначався розвитком комп'ютерної науки та інженерії. Потужність технологій цих наук лише із середини 80-х рр. стали достатніми для вагомого розгортання досліджень і впровадженнь методів корпусної лінгвістики, зокрема у процес навчання іноземної мови. «Саме корпусна лінгвістика стала одним з провідних технологічних інструментаріїв лінгвістичних досліджень останніх десятиліть» [4, с. 272] Центральним об'єктом корпусної лінгвістики є корпус текстів, який зазвичай розуміють як «призначену для різноманітних лінгвістичних досліджень лінгвістично компетентно описану сукупність мовних чи мовленнєвих даних, які подані в електронній формі та споряджені відповідним спеціалізованим програмним забезпеченням» [5, с. 29].

Типологія лінгвістичних корпусів текстів стала, вона аналогічно представлена в усіх працях із корпусної лінгвістики та пропонує шість основних типів: «1) дослідницькі корпуси, призначені для теоретичних і експериментальних прикладних досліджень багатofункціональних аспектів мовних систем; широкого застосування набули комп'ютерні конкорданси – програми

обробки текстів для виконання лінгвістичної задачі пошуку заданої морфеми або смислової лексичної одиниці в контексті з метою отримання численних прикладів для демонстрації певних мовних явищ у природних комунікативних ситуаціях і їх відповідного аналізу; 2) моніторингові корпуси, тісно пов'язані з дослідницькими корпусами відповідно до мети використання з додатковим спрямуванням на вивчення динаміки мовленнєвих явищ, проведення аналізу; дані матеріали включають корпуси з різних галузей наук (корпус із соціології, астрофізики тощо); 3) статичні корпуси для аналізу стилю, до яких відносять авторські корпуси, корпуси текстів письменників (детально вивчаються корпуси текстів У. Шекспіра, в українознавстві сьогодні досліджується корпус текстів Т. Г. Шевченка тощо); 4) ілюстративні корпуси, головним чином призначені для підтвердження й аргументації певних лінгвістичних фактів, припущень, результатів, отриманих за допомогою інших методів дослідження і процедур лінгвістичного аналізу; до ілюстративних відносять і категорію навчальних корпусів; 5) багатомовні корпуси або корпуси паралельних текстів, які використовуються в навчанні методів і прийомів перекладу для аналітичного зіставлення: а) двох компонентів – оригінального тексту й тексту або текстів перекладу як вторинного мовного продукту; б) з додаванням третього компоненту – зворотного перекладу; 6) мультимедійні корпуси, які за суттю відрізняються формою презентації текстового матеріалу, оскільки окрім текстового формату включають відео і аудіо» [9, с. 144].

Висновки та перспективи подальшого дослідження. Корпусний підхід «дає можливість найбільш ефективно розглядати мінливість мовної системи в аспекті соціальних, історичних і географічних варіацій» [9, с. 145].

Корпуси усних і письмових текстів мови, зокрема української, можуть бути використані для визначення ключових слів і розроблення на їх основі списків активної лексики для вивчення мови на різних її етапах, частотних словників термінів для професійно-орієнтованого навчання мови. Запорукою об'єктивності корпусних методик є можливість працювати з величезним обсягом вибірки текстів, оскільки відомо, що вірогідність висновків щодо частотності та відповідності будь-якого лінгвістичного явища залежить від кількості аналізованих прикладів і різноманітності пропонованих контекстів.

Дослідження української мови в галузі корпусної лінгвістики дають можливість удосконалювати викладання граматики української мови сучасного природного усного спілкування. Корпусні методики на базі масивів текстів дають змогу отримати відображення реального функціонування мови і виявити суттєві відмінності граматики усної мовлення від граматики стандартної письмової мови на основі критичного переосмислення положень описової граматики [9, с. 147]. Переваги корпусного підходу до вивчення мовних і мовленнєвих явищ пояснюються його особливостями, а саме: можливість і необхідність оперувати великою репрезентативною добіркою текстів; емпіричність дослідження, яка дає змогу аналізувати реальні слововживання в природному мовному середовищі; широке використання лінгвістично орієнтованого статистичного та якісного аналізу текстового матеріалу; прикладний характер дослідження з подальшим упровадженням у навчальний процес; легка адаптованість до інформаційно-комунікаційних технологій і програм-конкордансів; забезпечення умов інтерактивності на етапах дослідження, навчання, контролю.

З огляду на вказані вище аспекти продовження досліджень щодо використання матеріалів корпусів української мови у створенні навчальних матеріалів курсу української мови як іноземної є на сьогодні актуальним завданням в галузі лінгвістичних наукових розробок.

References

1. Tschirner, Erwin. 2009. *Korpuslinguistik und Fremdsprachenunterricht*. Germanica Wratislaviensia 129. Acta Universitatis Wratislaviensis Nr.3163. Wrocław. 117–132.
2. Bey L. B. 2015. "Problemy vykladannya ukrayinskoyi movy riznym katehoriyam inozemnykh studentiv". *Visnyk Kharkivskogo Nazionalnogo Universytetu im. V. N. Karazina* 12: 42–49.
3. Buk, Solomiya. 2005. *3 000 naychastotnishykh sliv rozmovno-pobutovoho stylyu ukrayinskoyi movy*. Lviv: Lvivskyy Nazionalnyy Universytet im. Ivana Franka.

4. Kulchytskyi, Ihor. 2016. *Korpusy tekstiv yak lingvoteknologichne pidgruntya vuyavlenyia zmin v ukrayinskiy movi XX–XXI stolittia: janrovo-stylovi y lingvistychni metamorfozy v ukrayinskiy movi ta literaturi*. Olomouts: Universytet im. F. Palatskogo 269–298.
5. Kulchytskyi, Ihor. 2015. *Technolohichni aspekty ukladannya korpusiv tekstiv. Dani tekstovyykh korpusiv u lingvistychnykh doslidzennyakh*. Lviv: Vydavnytstvo Lvivskoyi Politekhniky. 29–45.
6. Onkovych, Hanna. 1995. *Teoretychni osnovy vykorystannya zasobiv masovoyi informatsiyi u navchanni ukrayinskoyi movy studentiv-nephilolohiv*. Kyiv: Ukrayinskyy derzh. ped. u-tet im. M. P. Drahomanova.
7. Palamar, Larysa. 1997. *Funktsionalno-komunikatyvnyy pryntsyyp formuvannya movnoyi osobystosti*. Kyiv.
8. Turkevych, Oksana. 2009. “Metodyka vykladannya ukrayinskoyi movy yak inozemnoyi: rozvytok nauky i stanovlennya termina”. *Teoriya i praktyka vykladannya ukrayinskoyi movy yak inozemnoyi* 4:137–144.
9. Sayenko, Nataliya. 2016. “Korpusnyy pidkhid u navchanni inozemnykh mov”. *Pedahohichni nauky: teoriya, istoriya, innovatsiyi technolohii* 1(55):142–151.
10. Tishchenko, Konstantin. 1985. “Lingvostatisticheskiye zakony i sodержaniye obucheniya yazyku”. *Vestnik Kievskogo Univesiteta. Romano-germ. philol.* 19:3–8.

Лисна Татьяна. Роль лингвистических корпусов в создании учебно методического обеспечения курса украинского языка как иностранного. В статье обрисована проблематика развития и исследования преподавания дисциплины украинский язык как иностранный. При этом отмечается, что методика преподавания украинского языка как иностранного на данном этапе является мало исследованной областью. Овладения иностранцами украинским языком сегодня становится более актуальным, что связывают с интеграцией Украины в мировое сообщество и изменениями общественного сознания. Цель представленного научного исследования – проанализировать опыт, приобретенный в сфере подбора учебных материалов для преподавания украинского языка как иностранного. Объектом данного исследования является проблема выбора эффективных методов обучения и инновационных подходов к формированию материалов для преподавания украинского языка как иностранного. Методика преподавания украинского языка как наука исследует процесс обучения украинскому языку, раскрывает закономерности усвоения различных сторон языка, определяет и мотивирует средства передачи знаний студентам, стремится найти пути наиболее результативного обучения. В представленной работе изложена история развития научных исследований в данной области. Особенно подчеркнута значение правильного подбора пособий и учебников, материалы которых максимально обеспечили бы достижение цели учебного процесса преподавания курса украинский язык как иностранный. Чрезвычайно важным является понимание взаимосвязи языка и определенных проявлений национальной культуры (детали поведения, этикет, жесты, соблюдение известных обрядов, обычаев), удостоверяющих принадлежность человека к соответствующему этносу. Отмечается, что для достижения этой цели целесообразно воспользоваться данными лингвистических корпусов украинского языка. Использование для формирования материалов курса украинский язык как иностранный данных лингвистических корпусов и частотных словарей украинского языка является на сегодня еще мало исследованным направлением лингвистики. Корпусный подход дает возможность наиболее эффективно рассматривать изменчивость языковой системы в аспекте социальных, исторических и географических вариаций. Отмечается, что учитывая вышеуказанные аспекты, продолжение исследований по использованию материалов корпусов украинского языка в создании учебных материалов курса украинского языка как иностранного является сегодня актуальной задачей в области лингвистических научных разработок.

Ключевые слова: украинский язык как иностранный, корпусная лингвистика, учебные материалы, методика обучения языку, текст.

Lisna Tetyana. Role of the Language Corpora in the Creation of Educational Materials for the Course of Ukrainian as a Foreign Language. The article outlines the problems concerning the teaching of Ukrainian as a foreign language. It is noted that the methodology of teaching Ukrainian as a foreign language at present is not enough investigated. The acquisition of Ukrainian by foreigners is becoming more relevant today in connection with the integration of Ukraine into the world community and changes in public consciousness. The purpose of the present scientific research is to analyse the experience gained in the field of the selection of educational materials for teaching Ukrainian as a foreign language. The object of the research is the problem of choosing effective teaching methods and innovative approaches to the formation of materials for teaching Ukrainian as a foreign language. The methodology of teaching Ukrainian as a science explores the process of learning the Ukrainian language, reveals the laws of assimilating different aspects of language, defines and motivates the means of transferring knowledge to students, and seeks to find ways of the most effective learning. In the present paper, a brief history of the development of scientific research in the aforementioned field is outlined. Particular emphasis is placed on the importance of a proper selection of manuals and textbooks, the materials of which would maximally ensure the achievement of the purpose of the educational process in terms of the course of Ukrainian as a foreign language. It is extremely important to understand the interconnectedness between language and certain manifestations of national culture (patterns of behaviour, etiquette, gestures, observance of known rituals, customs) attesting the belonging of a person to a corresponding ethnic group. It is remarked that in order to achieve this goal it is expedient to use the data of linguistic corpora of the Ukrainian language. The use of linguistic corpora and frequency dictionaries of the Ukrainian language for the formation of materials for the course of Ukrainian as a foreign language is still a poorly studied field of linguistics. Corpuscular approach makes it possible to most effectively consider the variability of the language system in the aspect of

social, historical and geographical variations. It is noted that the above-mentioned aspects of further exploration on the use of materials of the Ukrainian language corpora in the creation of educational materials for the course of Ukrainian as a foreign language, are nowadays an actual task in the field of linguistic research.

Key words: Ukrainian as a foreign language, corpus linguistics, teaching materials, methodology of language teaching, text.

УДК 811.111'42:070

Лариса Макарук

КОРЕЛЯЦІЯ ВЕРБАЛЬНИХ ТА НЕВЕРБАЛЬНИХ КОМПОНЕНТІВ У КОРПУСІ АНГЛОМОВНИХ МАС-МЕДІЙНИХ МУЛЬТИМОДАЛЬНИХ ТЕКСТІВ

У статті розглянуто взаємозв'язок та взаємозалежність вербальних та невербальних компонентів, які є невід'ємними складниками англомовних мас-медійних мультимодальних текстів. Аналізовані вербально-візуальні графічні моделі поділено на шість типів: вербально-іконічні, вербально-ілюстративні, вербально-фотографічні, вербально-піктографічні, вербально-символічні, вербально-картографічні. Виявлено та докладно обґрунтовано ступінь кореляції їх вербальної та візуальної частин. Виокремлено кілька найбільш типових способів сполучуваності вербальних та невербальних засобів. З'ясовано, що невербальні компоненти відіграють важливу роль у продукуванні мультимодальних текстів; від них залежить їх загальний контент та комунікативно-прагматична спрямованість. На основі об'ємного корпусу фактичного матеріалу здійснено типологію мультимодальних текстів й запропоновано їх номінації (мультимодальні тексти з провідною, другорядною, дублюючою (ідентичною), протирічною, інтенсифікуючою, ідентифікуючою та додатковою роллю зображення). Встановлено, що найбільш поширеними комбінаціями є симбіоз вербальних та невербальних засобів, які доповнюють зміст одні одних та сприяють кращому розкриттю авторських інтенцій. Не виключеними є випадки, коли ілюстративний компонент суперечить вербальному тексту та видається взагалі недоречним у статті. Звернуто увагу на те, що майже до складу усіх текстів входить принаймні одне зображення. У вербально-символічних моделях зображення виконує роль ідентифікатора компанії, установи, організації, які власне покликане представляти.

Доведено, що в англомовному мас-медійному просторі зображення відіграють різні ролі. Вони не тільки займають значну частину шпальти видання, а здебільшого несуть значне смислове навантаження.

Ключові слова: мультимодальні тексти, зображення, кореляція, вербальні складники, невербальні засоби.

Постановка наукової проблеми та її значення. Зібраний фактичний матеріал дає усі підстави стверджувати, що переважна більшість англомовних мас-медійних текстів складається з кількох різних модусів. З огляду на це у корпусі фактичного матеріалу вважаємо доцільним виокремити кілька моделей, до складу яких входять не лише вербальні, а й невербальні компоненти. Принагідно зауважимо, що у попередніх розвідках, здійснених нами, усі тексти було поділено на два типи: мультимодальні й мономодальні. Одні й інші диференційовано залежно від компонентів, які є їх інтегральними частинами. У цій роботі докладно проаналізуємо один із типів мультимодальних графічно-візуальних моделей – вербально-візуальний.

Аналіз досліджень цієї проблеми. У лінгвістичних студіях проблемі взаємозв'язку та взаємозалежності вербальних та невербальних компонентів у мас-медійному комунікативному просторі присвячено недостатньо уваги. У той час як вербальні засоби неодноразово ставали об'єктом полівекторного аналізу, невербальні залишалися осторонь. Як наслідок, останні викликають закономірний дослідницький інтерес, що й зумовлює **актуальність** обраної теми.

Мета роботи полягає в аналізі симбіотичних мас-медійних текстових конструкцій та зумовлює розв'язання таких завдань:

- здійснити вибірку мас-медійних текстів для аналізу;
- поділити тексти на різні підгрупи залежно від типу компонентів, які входять до їх структури;
- висвітлити їх диференційні ознаки на основі проведеного аналізу.